

Datum 2010-04-27

Minister Maria Larsson
Socialdepartementet

Ärende: S2010/2924/Sr

Jag har fått ta del av ditt brev 2010-04-26 riktat till Firooz Yadranji-Aghdam i Muslimska kommittén för mänskliga rättigheter i Sverige och med hans vetskap vill jag meddela några synpunkter på brevet och ämnet. Jag samarbetar med Firooz för att hjälpa ett par familjer att återfå sina barn som tvångsomhändertagits utan skälig grund.

Du berättar vart man vänder sig för att gå den byråkratiskt korrekta vägen för att kräva sin rätt och rättvisa. Tror du inte att en erfaren man som Firooz redan försökt? Hur kan ni inte inse att om man vänder sig till statsministern eller en av hans ministrar så betyder det att den formella vägen inte fungerar? Inser ni inte att det vi talar om är begrepp som i EU och USA kallas för etnisk rensning och att i Sverige bedriver man raspolitik. Man ifrågasätter högt om Sverige kan vara medlem i EU med övergrepp, som utan fysisk misshandel, kan driva människor till självmord (sista 2 åren har 5 perser tagit livet av sig.)

För en månad sedan visste jag inte att något så grymt kan pågå i Sverige. Jag känner Sveriges historia, jag visste vad man gjort mot samerna, psykiskt sjuka och epileptiker men detta nu tar priset. Grymheterna riktas mot utlänningar, särskilt beslöjade kvinnor. Inget hindrar er att ingripa för det finns allt för många fall för att vara enskilda ärenden. Ni är skyldiga att ingripa.

Det finns en pågående utredning hos er som kallas

Vanvård i Samhällets Regi

Denna handlar om upprättelse för barn omhändertagna i det förgångna. Man måste dock inse att eftersom systemet och praxis inte har ändrats på årtal så fortsätter socialnämnderna landet runt att mata in nya offer till fosterhem e dyl. Detta sker genom vad man kan kalla

Häxprocesser i Samhällets Regi

1. I förvaltningsrätterna får man inte själv välja advokat
2. Samma domare kan döma vid ett överklagande av dom han/hon själv tidigare meddelat
3. Antalet vittnen måste begränsas för att domare inte tål spring i korridorer
- 4. Domare vägrar frige småbarn trots uppenbar risk för sexövergrepp i fosterhemmet.

5. Socialnämnderna vinner som regel alla mål eftersom de utredningar de presenterar rensas från alla fakta som kan vara positiva för vårdnadshavarna. För att vara säkra lägger man gärna till några falska beskyllningar.

Det har skrivits och diskuterats om denna "Vanvård i Samhällets Regi" i mer än ca 15 år bland akademiker, professorer, läkare, psykologer, etc men den pågår oförhindrat än denna dag och samlar en mängd enskilda fall på hög.

I fråga om "omhändertagande" kan jag nämna två högaktuella fall som illustration av standarden och bristen på tillsyn.

I en liten ort i Sörmland lägger en kvinna märke till en 7-årig flicka som leker ensam på gatan utanför. På frågan vad hon gjorde där svarade flickan framt att hon var bortrövad av polisen men nu bodde i huset intill. Hon ville inte gå in för att hon var rädd för människorna där. Hon nämnde sitt namn. Senare 8-tiden på kvällen då det var mörkt var flickan fortfarande ute. Kvinnan letar upp telefonnumret till flickans hem och talade med fadern. De kom överens om att ringa polisen som anlände kort därefter och enligt sina instruktioner lämnades flickan tillbaka till dem, som skulle ta hand om henne. Den snälla grannen som visat att hon brytt sig om flickans välfärd blev då hotad att om hon skulle lägga sig i en gång till skulle de ta hennes barn också. Nästa dag flyttades 7-åringen till hemlig ort. Hennes 3 syskon, varav ett tvillingpar, är också placerade var för sig, på hemliga ställen.

1. Under förhandling i Förvaltningsrätten i Uppsala hade man kommit så långt att domaren avvisat och underkänt alla "bevis" däribland ett färgfoto av de två flickorna 4,5 år gamla som fostermannen tagit av dem nakna bakifrån. Domaren frågade fosterkvinnan "sover barnen med dig". Svar " *Nej, de sover med min man*". Det som möjligen var tänkt som ett indicium mot barnens far blev en bumerang och föranledde föräldrarnas advokat att yrka på att domstolen skulle omhänderta mannen och släppa småflickorna, inklusive den 5 månader gamla babyn fria. Domaren accepterade inte detta och alla 3 barnen hålls fortfarande av det suspekta paret.

Det ovan sagda relaterar till fall på kort tid i den förhållandevis lilla kommunen Sigtuna men om man extrapolerar detta till hela riket talar vi om tusentals fall varje år. Ministerstyret är inte accepterat i Sverige men i i resten av världen är det vad man förväntar sig. (Till vad ska man annars ha en minister.) En svensk minister förväntas och har skyldighet att se till att lagar och förslag utarbetas och föreläggs Riksdagen att fastställa. En svensk minister har makt och befogenhet att ersätta en generaldirektör.

LVU-lagen måste ändras för att förhindra godtycke och övergrepp mot föräldrar och barn.

Rubriken är "lånad" från en artikel år 1996 av A Ancarkrona men är oförbrukad och fortfarande relevant. Vad som bör göras är följande.

1. Omhändertagande får göras endast efter utredning och beslut av reguljär domstol (tingsrätt) .
2. Vittnesmål skall avläggas under ed.
3. Socialförvaltningens personal skall kunna göras ansvariga för sina åtgärder och beslut i tjänsten
4. Familjens integritet skall skyddas och barn skall kunna omhändertas av närstående släktingar.

Rätten till privat- och familjeliv är en grundläggande mänsklig rättighet som skyddas såväl av FN:s Deklaration (Artikel 12) som Europakonventionen (Artikel 8) och FN:s Barnkonvention (Artikel 16). FN:s Artikel 16, stycke 3 lyder:

"Familjen är den naturliga och grundläggande enheten i samhället och har rätt till samhällets och statens skydd."

Tyvärr upplever vi inte detta skydd i detta land.

Med vänlig hälsningar

Helena Högström